

YEREB KANKO

Éljen a király!

ényben úszik a büszke dóm,
Búg a nagy harang.
Messze hallik túl a bérczen
Ez ünnepi hang ;
Bejárja a halmos, völgyes
Szép magyar hazát,
S visszhangozva tör az égbe
Fellegeken át.

Lebben a szél, leng a zászló,
Ünnepet jelez :
Itt a király! — A magyar nép
Örömnapja ez.
Föl polgárok, zengjen a dal,
Zengjen ma kivált!
Eltessük egy szív-lélekkal
A magyar királyt!

Itt a király ma közöttünk,
Áldott a neve,
Erte esd az ég Urához
Magyar nemzete,
S a szentegyház csarnokában
Ajkunk így kiált :
Ald meg Isten, tartsd meg Isten
A magyar királyt!

K-y Gy-a

Felelős szerkesztő:
Dr. MUKI.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal.
Zechenyi-tér 12. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl. ➡

Jön a király!

*Jön a király, a jó király,
Magyarok királya,
Szegény, gazdag, ifju, öreg
Sziwrepesve várja.*

*Ünnepi díszet ölt a város,
Jól ki tesz magáért.
Hol az a kincs, mit nem adna
A magyar királyért!*

*Hol az a toll, mely lefesse
Azt a szent érzelmet,
Mit a király érkezése
Sziveinkben keltett?*

*Nincs arra szó, nincs arra tett,
Amely kimutatja,
Hogy a magyar, királyának
Mennyire a rabja.*

*Szent személyét bálványozza,
Áldást kér fejére.
Isten után őt dicséri.
Ő az oltár képe.*

*S ha megszólal a harczi kürt
A nagy, bős csatára,
Milliók hullnak. — de győznöd kell
Magyarok királya.*

*Kötelesség, nem áldozat
Ha elfoly a vérünk,
Cserébe egy csekélységet —
Engedd — mi is kérjünk.*

*Ne mint vendég jőjj hazádba:
Maradj mindig nálunk!
Jobban nemzet nem szerethet,
Mint mi — jó királyunk.*

*Kárpátoktól Adriáig
E szent fohász járja:
Maradj köztünk mindörökre —
Magyarok királya!*

Pintér Imre.

BUCZKÓ BERNÁT

szab. kir. rőndőr rőnddörmögései szundikálásában.

Hess légy! Mit szükösködő a zóromon? Há nem ölég a látnivalód egyébhun, ide kő tribunát csinyánod a zórom högyire. Nem diadalos kapu ez, ahunnaj szömléni löhessön a bevonyulást.

De illen a világ mast ebbeja herczehurczás időbe. Mindön nyavajjás valami magossat keres, ahunnaj jó tekintélle lögyék, azér eegyün hozzám, engömet keres, hajszul, akár a satyakomra is fölüne, mer kőne neki valamelles azén szab. királi tekintéllömbü.

Halom én billéta nekün nöm eresztök fő sönkit sé sehová, még ha a magos menyországbo kéreszködik is. Ha mög akar haani, csak odapökök neki hogy, hun a billéta, hun a karszallag?

A nyakamra jár aza sok nyavajjás úságiró liportel is, annak is mind billéta kő, mer annékün nem tud eelőnni az a mindönlében kanál, ingyenéhes esürhe. Isze potyabilétát öszik a mind. Há attam egynek-másnak úgy találomra eppár mömmaradt czédulát, akít a kézbesütésné használlunk; ússé tud óvasnyi aza kenygelfutóba ojtott fiakerló. Hutyummiképen is tunná az a bötüt, mikó még én se ösméröm, én szab. királi rőndér!

Szóval nagy mast a keverődés, mindönki eevesztötte a fejit, csak énnem, mer a zenyim a szab. királi észtül ollan nehéz, hogy azt lö nem söpri sömmiféle le begő. Még jó hogy az eevesztött fejitket nem mind én-

rajtam keresik, mer akkó igazán ezörfejú bergyú lönnek oszt mutogathatnám magamat a Pannirámába. Dej azén szab. királi fejem a lófarkas satyakkaa áll még mint a Simonyhögye, oszt kutyábo sé vöszöm. hommi történik mellettem, Eegázolás? Húúú aara mind összeröffen a nyavajjás ezibil, mint a rosszú fóraatt tej a spolherton. Emmög ott álok a posztomon nyugottan, hogy lássa az a jajgató nipség, hogy enneköm mán mindönnapos valami. Nem ijedök émmög az illentü.

Még a nasságos főöprinczöknek is csak akkó szalutállok, ha ippen aara gyünnek énfelém, oszt véletlenü ébren vagyok.

Há oszt hogy törönném én a többivee, példánakokánér a tennap is itt koczogó bandiriummaa, aki csupa bugris lovakbú áll. Itt tróbátak a szömöm előtt eedefiliázni, hommög vagyok-é elégödvel. Rongyosok, mondok, engöm nizzetök mög, ha lovas röndért akartok látni, mer illent csak mindön tiz esztendőbe élveztök.

Ha éngöm möglát úfölsége, ahogy én tellyös szab. királi tekintéllee posztolok a Karapángyiék kesején, há azomba lájbi huszárnak tösz mög. Lé is vöttem magamat a fótosgróffaa, mikó a rájesulba tróbáltam a lovas röndérségöt.

Úgy benne vagyok mán a zegészbe, mintha lóva születtem vóna cere a gyalogos világra. A petrezsilom sé áll erőssebben a gyökerivee a földbe, mint ahogy én ide vagyok gyökerezve a nyerögbe.

Hopp! az árgyelussát a bolondos keséjinek, eszakatt a gyökerem. Mer nagyon fura nevelésse van ennek a Palipának. Sehogy söm tud möbbarátkoznyi a horkulássaa. Láccezük, honnöm a zén fajtám.

Hijábo csak a röndérnek van jó nevelésse, abbú löhet mán csak ezön a világon valami. Ott van példánakokánér a tekintetös Vaszary kapitányúr, akit ippeg mast óvasott ki a Dani komám a zússágbú, hogy aszongya a királ möttötte herczegi primásnak. Hát az igaz, hogy hegedüni muszáj neki a herczegökné, de azér az rémisztö nagy úr. Na hát illen is csak egy röndérbú löhet. Nem vetök neki égy 20 esztendöt, énis löszök má valami bandába ha nemis primás, de böggös bisztossan. Ugyis aszongyák, hogy a zóromon köröszttü mikó horkulok, úgy szöl mint a nagyböggö.

Dején, ha illen nagy tisztösség vár is rám, azér én nem kapkodok a fejemhöl. Egészlen nyugottan várom a dógot itt a fa alatt, mer azér alunni csak muszáj, vammai!

„Halálmadár“-nak nézte.

Tanácsülés van a kir. táblán, s a portás, mint ilyenkor dukál: teljes diszben, kezében a nagy gombosbottal áll a kapu ajtajában. Arra megy egy külvárosi anyóka, odasompolyog a portáshoz:

— Ugyan kérem átosan, ki halt meg ebben a házban?

Különbeket tud.

— Bah! Milyen márrrháságokat írnak összevisszá a lápokban. Sz' ilyeneket én százával mondok egy ülő helytemben.

Ellenkező irány.

— Hova mégy, pajtás?
— Futok a hitelezőim elől. Hát te?
— Én meg hitelező után futok.

Mégis bejut.

— Meg fagsz látni, én bemedjek a dóm templibe, mikar a királ utt lesz.

— Nem fagják tégedet beeresztni! Ha én mandak!

— És én mandak, hod mégis beeresztik engimet.

— És hodj-hodj?

— Fagak elüszür bekokocsálni az ajtún és mindjárt otána visszahózni a fejimet. Aztán fagak másaczor is bekokocsálni és ismét visszahózni a fejimet. Fagak harmaczor is bekokocsálni... okor a portyier, oki otond álja, fog rám kióálni, hod vagy menjen ki, vagy menjen be, de ittend az elüesornokábo ne ográndozza. — És én fagak bemenni.

Töretlen dió.

Mi a hasonlatosság a kerék és a prókátor között?

Hogy mind a kettőt kenni kell.

*

És mi a különbség köztük?

Hogy a kereket azért kell kenni, hogy ne lár-mázzon, a prókátort meg azért, hogy lár-mázzon.

*

Mi a hasonlatosság a doktor és a temetés között?

Hogy mind a kettő *tor*-ral végződik.

*

A nő és a bot között mi a viszony?

Mig az ember fiatal, addig a nő támasza a fér-finak, a bot pedig csak parádé. Mikor az ember meg-öregedett, akkor a bot a támasza s a nő csak parádé.

Az ebéd hevében.

Apa (a leánynézőbe jött fiatalemberhez): . . . Egy szóval mind a két leányom egy-egy angyal és az nekem tökéletesen egy ördög, hogy melyiket veszi el.

A fejkötő vonzóereje.

— Ügy-e Évike, nem maradsz te a mi leányunk, hanem férjhez mégy?

— Mindjárt apusztám, csat előbb medeszem a levesemet.

Falra rakott matronák.

Gazdag budalavárosi: Noje piektor, méenyiér piengája kie égy szoabát?

Szobafestő: Az attól függ, hány féle szinnel kívánja s így hány patront kell venni. Minél több patront teszek a falra, annál drágább.

Budalavárosi: Noa hát csoak gyiejjen éel hóanap, oaztán néekem mienden szoabába hoat moatronút roakjon a foalra.

Az uszodában.

Altiszt (a legénységet uszni tanítva egyik rekrutához :) Te ficzkó, te olyan bu a vagy mint egy darab fa! De még butább! Mert egy darab fa tud uszni a vízben, de te nem tudsz!

Egészségi okokból.

Ügyész (egyik fegyenczhez, a ki szökési kísérletet tett): Hát ha tagadja, hogy szökni akart, akkor miért furta azt a lyukat a falon?

Fegyencz: Tekintetes ügyész ur, csak egészségi szempontból ventilációt akartam csinálni.

Apotheozis.

*Ki kutatád buzgón számunkra,
És megleled Amerikát,
Az akkor ismert négy földrésznek
Majdnem a legnagyobbikát.
S patentot sem kértél, sőt titkod
A sirba nem vitted veled.
Dicső Kolombus, mint csodállak,
Mint bámulom nagy szellemed!*

*Hiszen, ha te nem lettél volna,
Washington is hiába él . . .
Találmányoddal öntudatlan
Franklin szülőanyja levél.
Neked köszönhetik, hogy éltek —
Adams, Poe, Twain s egyebek . . .
Dicső Kolombus, mint csodállak,
Mint bámulom nagy szellemed!*

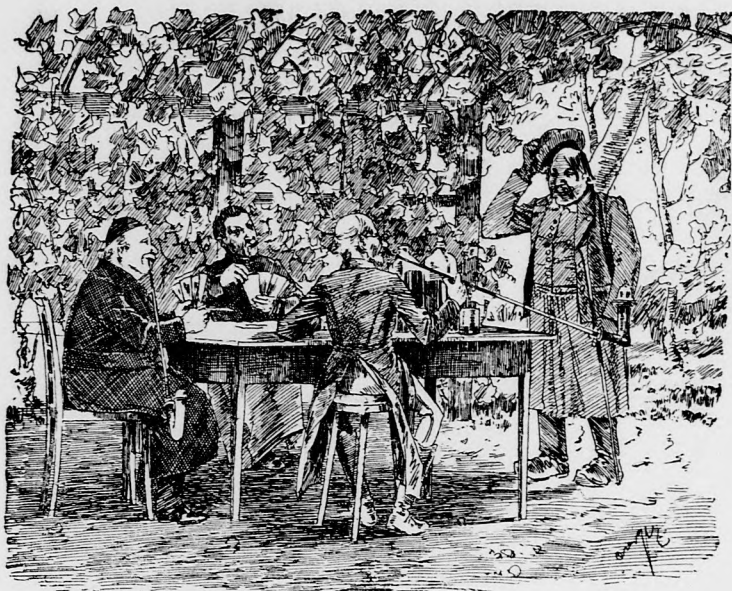
*Fonografjával mit csinálna
Nélküled Edison maga?
Kötélen hol tánczolna Blondin,
Ha nincs a szép Niagara?
Tornyával hol főzik le Eiffelt,
Ha e földrészt meg nem leled?
Dicső Kolombus, mint csodállak,
Mint bámulom nagy szellemed!*

*Aztán a mindenféle növény,
Melynek e föld az otthona!
A sok közül a gyapot, kávé,
A tengeri és burgonya:
Ma már (például Tótországban
A krumpli) kedvelt ételek . . .
Dicső Kolombus, mint csodállak,
Mint bámulom nagy szellemed!*

*Ha te nem élsz, nem lennének most
Schol k. u. k. tabak-trafikák:
Neked köszönjük a dohányt is,
A havannát, vergóniát,
Mely szenvedést, szomorúságot
Kékes füstjével eltemet.
Dicső Kolombusz, mint csodállak,
Mint bámulom nagy szellemed!*

*S gyorsan meggazdagodni, nyerni
Pénzt, szóval alig mondhatót,
Hová utaznék nélküled ki
Ezrével a rusnyák, a tót? . . .
Tolvaj pénztárosok, sikkasztók
Hová mennének nélküled?! . . .
Dicső Kolombus, mint csodállak,
Mint bámulom nagy szellemed!*

Tisztességet tudó szunyogok.

Kántor (a szomszéd faluból): Ejnye Mihály gazda, hát maguk gabona helyett szunyog-magot vetnek, hogy ennyi csipő jószág röpös itt?

Mihály gazda: Ne tessék félni kántor uram, az ide való szunyog nem bántja az idegen marhát.

Kakutyi — Makutyi

jó szomszédok.

Kakutyi: Na koamsia, loáttoa kéend, hóagy a kierál küelön voasutoan moagávoal hoazott oaz égész koanyháját.

Makutyi: Még csiebéket is. Há mienek oaz? Dá décha néem kéell!

Kakutyi: Mienek? Oazér, méer a kierál még tuadta, hoagy a hús néegy kroajczárroal droágabb léett.

Makutyi: Ó vroágá!

Kakutyi: Hoaloam oaztat néem tuadok, mienek moandanak, hóagy gyiennek az uadvarhoz toartozók? Mi oazaz uadvar?

Makutyi: Hát oa koacsisok, béerösök, féejös téehenek, loavak még a boaromfi uadvar.

Költészet és való.

Egy utczában, átellenben
Lakott ifjú s leány éppen:
Volt alkalom kacintásra,
Ablakon át többre másra.

Lett epedés, csók-lehellet,
Szív mutatás sóhaj mellett;
Virág-jelek, élek-halok . . .
Költőileg ment a dolog.

Elmúlván így tavasz és nyár,
Jön a Hymen, ablakot tár, —
Őszre aztán egybekelnek,
S vége van a költészetnek.

Hajgató Sándor.

Olcsó zene.

A. né: Nem, azt már lehetetlen kirtartani, ahogy az én férjem horkol!

B. né: Óh az enyém is horkol. De én tudok azon segíteni. Ha ő horkolni kezd, akkor én egy szájharmonikát kötök az orra alá — s aztán megvan a legszebb altatózene.

Az különbség.

— Te haszontalan lurkó, nem tudtál semmit a vizsgálaton.

— Igen papa, de nem ám azért, mert felelni nem tudtam a kérdésre, hanem mert nem jól sügtak.

Kathedrai lódintások.

Diogenes bölcsességét mindennap ugyanazon hordóból csapolta, míg a mi bölcsészeink mindennap más hordóból csapolnak.

*

Akkor legszebb a ballada-költészet, ha semmit sem értünk belőle.

*

Németországban a keresztény lakosság legnagyobb része mohamedán vallású.

*

A könyv többi részét jövőre fogjuk tárgyalni, ha az Isten éltet, ha pedig nem, akkor két év múlva.

*

A görög nyelv idővel oly nagy hódítást tett, hogy a kelet-római császárság államvallásává lett.

*

Mouk György az angol köztársaság 19-ik évében visszahívta a lefejezett királyt.

*

Afrika e részén laknak a kafferek; különben egy ilyen családot csaknem mindig lehet látni Budapesten az állatkertben.

*

Harmadik Napoleon öregatyja halva született.

*

Az élet, uraim, ama gyógyíthatatlan betegség, melyben eddig minden ember meghalt.

*

A talált jószágot vissza kell adni a tulajdonosnak még akkor is, ha nem tudjuk, hogy ki az.

*

A bölcsészet az igazságot keresi. Az igazság a borban, a bor a hordóban, a hordó a pinczében van; következésképp: a bölcsészetet a pinczéből kell hozni.

Kinrimgyüjtemény.

A társulat mindent *kicsigáz*,
Azért ég itt oly *kicsi gáz*.

(Gáztársulatismucziánvilágítkeveseletirímcsigázmány.)

*

Ott repül egy *lapi czinke*,
Ej, a teste mily *piczinke*!
(Sáplápfészkelnökicinkeröpülészetipiczinke.)

*

Jóizü a *marcipán*,
Sajnos, hogy a *Marczi pán*
Szláv!

(MarcipánizletidicsérnökviszontsajnálmánypánszlávMarcziánrimmarczangolmány.)

*

Menj e vezetővel, ez mindent *bemutat*.

Utba fogjátok ejteni a *Bem-utat*.

(Erdélylátogatnokicsicseronemutatványosrimbembum.)

*

„Hah! Ott ég az a *dara-bolt*!”

„Ne szaladj! Nézz *oda: rab olt*.”

Imeretes *czéda. Rabolt*,

Sőt egy embert *földarabolt*.”

(Lisztesboltgyűlmánysegítségietnökviszatatartatrabmutatványosrimoltvány.)

Szócsintár.

Bérmál = a napszámos forintja rongyos.

Beleszól = illetlenkedik.

Magasztal = kertész-pultja.

Kontár = izraelita templom.

Lódúl = a tilosban.

Érint = csalogató csermely.

Fagót = csúcsives ablakráma.

Hurut = a hegedü nyakától a hasáig.

Alól = fiók ketrecz.

Deres = himnemü.

Kézbesítő-stylus.

Vétbizonylat.

Én Kovács Jakapot mind gyám nem kézbesíthetem mert meghalt, halom feleségét az előirt módon kézbesíttem.

Kolovis Antal
kézbesítő.

Az feleknek anya nyelfülek megmagyarásztatott és az kézbesítő vevényt megtagaták és bíró által elküldtem hogy muszáj elvognadni de ők semiért sem fálalják halom egyik a másikat lebeszélétek, ily tudatlan ökrökkel semmire nem tudok menni, mert az rácz vesztegetéssel ijeszti az embert.

Kolovis Antal
kézbesítő.

**A hátralékok szives beküldését
kéri a kiadóhivatal.**

Állami érem
haladás- és versenyképességért.

Kiállítási arany érem
szép és jó munkáért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész.

órás.

látyszerész.

PECSETT

Főüzlet: Király-(fő)utca, a „Hattyú”-épületben.

Dús választék legújabb minták szerint készült, drágakővel ékített ékszerek u. m. *brillans-boutonok, gyűrűk-, melltük- és karkötőkben 20 frttól 2000 frt értékig.*

Legjobb minőségű uris női *aranylánczok és órák 18 és 350 frt között minden árban.* — Nagy raktár kiváló műizléssel készült ékszerárakban u. m. *függők-, melltük-, medaillonok-, amulettek-, joujoux-, karkötőként viselhető lánczok* — *ügyszintén korál- és granát-árakban;* továbbá *valódi ezüst étszerkészletek (6, 12, és 24 személy számára),* nemkülönben legnagyobb műmunkálatu *asztali állványok, gyümölcs- és konfektartók, cukorszelenccék, karos gyertyatartók (girandol);* minden stýlnemben készült *ezüst evő eszközök stb.*

Nagy készletet tartok látyszerárakban is, nevezetesen: orvosi rendelet szerint készült s arany, ezüst és teknősbékacsont foglalatú *szemüvegek- s orrszorítókbán!* minden képzelhető mérvű *színházi-, tábori- s utazó látcsövekben; hő- és légmérők stb.*

Külön osztályt képez üzletemben a berndorfi gyártmányu valódi első minőségű *alpacca-ezüst raktár,* melyből különösen ajánlom a ritka műkészítményű *asztali állványokat, gyertyatartókat, cukorszelenccéket, kenyérszekereket, bor- és sörkészletek stb.*

A raktáromon levő *arany és ezüst tárgyak* a hivatalos fémjellel vannak ellátva. — Figyelemre méltó nagy gonddal felszerelt óraraktaom is, melyből különösen ajánlok mindennemű legszolidabb gyártmányu *fali-, szalon-, inga-, irodai- s ébresztő órákat stb.*

Ékszerek s órák javítását a lehető leggondosabban és legjütányosabban három évi jótállás mellett teljesítem.

Királyunk Ő Főlsége legmagasabb ittartózkodása alkalmából ajánlom újdonság gyanánt „*Pécsi emlék*” jeligével ellátott gyűrűimet s mindennemű ékszerárgyaimat.

Végül kívánatra bármilyen ékszerárgyakat, órákat vagy látcsöveket választás végett vidékre is örömet küldök.